

мування та використання статутного капіталу, повноти і своєчасності відображення інформації у зведених документах та облікових регістрах, правильності ведення обліку статутного капіталу відповідно до установчих документів та облікової політики, достовірності відображення статутного капіталу у звітності підприємства.

Список використаних джерел

1. Аудит в агропромисловому комплексі: конспект лекцій/ Бібліотека економіста. Онлайн. — електронний доступ <http://library.if.ua/book-78/5558.html>

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

шнього аудиту. Підручник / Немченко В. В., Редько О. Ю. — К.: Центр учбової літератури, 2012. — 540 с.

4. Рудницький В. С. Методологія і організація аудиту. — Т.: Економічна думка, 1998. — 191 с.

5. Методика аудиту статутного капіталу як основної частини власного капіталу / Т. Горобець, за ред. В. Бралан; канд. екон. наук.

6. Методика аудиту установчих документів та облікової підприємства / Л. М. Полякова, З. В. Билень.

Йовенко Я. А.,

науковий керівник — **Кругла М. М.**, к.е.н., доцент,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ

МЕТОДИКА АУДИТУ РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ ТА ПІДРЯДНИКАМИ

Аудит розрахунків з постачальниками та підрядниками є важливим елементом у системі господарського контролю. Метою аудиту розрахунків з постачальниками та підрядниками є одержання аудиторських доказів з метою висловлення незалежної думки стосовно того, що облік відповідає законодавству та нормативним вимогам, а інформація, яка міститься у фінансовій і податковій звітності є достовірною у всіх суттєвих аспектах.

Технологія аудиту — це певна послідовність здійснення аудиторських процедур, що реалізуються через упорядковану систему способів і прийомів дослідження фактів господарського життя, в залежності від мети та завдань аудиту.

Для ефективності проведення аудиту розрахунків з постачальниками і підрядниками аудитор необхідно визначити, які методи та прийоми будуть використовуватись ним для отримання аудиторських доказів.

При проведенні аудиту розрахунків з постачальниками та підрядниками (згідно МСА) застосовуємо такі прийоми, як: спостереження; зовнішнє підтвердження; повторне обчислення; повторне виконання; аналітичні процедури; запити [1].

Аудит розрахунків з постачальниками та підрядниками доцільно здійснювати у такій послідовності. Спочатку з'ясовують стан бухгалтерського обліку, фінансової звітності та внутрішнього контролю. Оцінивши стан внутрішнього контролю, аудитор робить висновок щодо ступеня довіри його даним і можливості їх використання для цілей аудиту. Після цього встановлює відповідність даних аналітичного та синтетичного обліку, відповідності первинного обліку даним балансу [2].

Незалежно від отриманих результатів аудитор проводить вибірку перевірку найбільших сум кредиторської заборгованості, досліджує договори купівлі-продажу та первинні документи.

Після цього здійснює інвентаризацію розрахунків з метою подальшої звірки її даних з фактичними даними, відображеними у Головній книзі, балансі підприємства, аналітичними даними розрахункових рахунків (звіряє залишки на початок звітного періоду, відображені в регістрах бухгалтерського обліку, із залишками за попередній звітний період). Все це здійснюється з метою уточнення реальності даного виду кредиторської заборгованості.

Важливим аспектом аудиту є перевірка правильності відображення зобов'язань в обліку. Для цього необхідно встановити правильність кореспонденції рахунків за здійсненими операціями; перевірити облікові регістри, призначені для обліку розрахунків з постачальниками і підрядниками, та первинні документи, що були основою для їх складання [3].

Важливим моментом є встановлення законності списання нестач, втрат від псування запасів з вини постачальників і правильність віднесення цих сум на відповідні рахунки.

Наступним етапом є визначення правильності формування статей балансу, в яких відображається інформація про розрахунки з постачальниками і підрядниками. Перевірку здійснюють за даними Головної книги, регістрів синтетичного і аналітичного обліку шляхом співставлення залишків на початок і кінець звітного періоду, із залишками за відповідними статтями балансу.

Також слід звернути увагу на своєчасність поставок, відповідність кількості та якості поставленої продукції вимогам договору, на використання підприємством своїх прав у разі порушення умов договору, правильність і обґрунтованість цін.

Повноту оприбуткування запасів установлюють порівнянням даних платіжних документів та книг складського обліку, звітів про рух матеріальних цінностей, реєстрів аналітичного обліку за розрахунками з постачальниками.

На заключному етапі аудитор повинен виявити у бухгалтерському балансі суми, щодо яких минув строк позовної давності, з'ясувати порядок списання такої кредиторської заборгованості, відповідність його встановленим вимогам.

Аудит розрахунків з підрядниками здійснюється за тією ж схемою. Наприклад, під час аудиту розрахунків з будівельними організаціями, що надають послуги підприємству, аудитор має встановити: законність надання таких послуг; забезпечення проектно-кошторисною документацією об'єктів; наявність договорів з підрядником на виконання робіт; доцільність прийнятих умов розрахунків; правильність застосування цін, розцінок; реальність зазначених обсягів виконаних робіт і правильність документального оформлення.

Отже, аудит розрахунків з постачальниками і підрядниками здійснюється окремо за кожним постачальником, за кожним документом на сплату. Під час аудиту розрахунків із постачальниками необхідно встановити наявність договорів поставки товарів, перевірити доцільність придбання, дотримання встановлених договором розрахунків. Для перевірки достовірності первинних документів, за якими здійснені розрахункові операції, доцільно провести зустрічні звірки різних документів на даному підприємстві й зробити письмовий запит у відповідні підприємства про стан розрахунків.

Узагальнення результатів аудиту розрахунків з постачальниками і підрядниками здійснюється в робочих документах аудитора та Звіті незалежного аудитора.

Список використаних джерел

1. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг: видання 2012 року / пер. з англ. мови Ольховікова О. Л., Селезньов О. В., Шарашидзе Т. Ц. — К.: Міжнародна федерація бухгалтерів. Аудиторська палата України, 2013 р. — Режим доступу: <http://apu.com.ua/msa>
2. Огійчук М. Ф. Аудит: організація і методика: навчальний посібник для вузів / М. Ф. Огійчук, І. Т. Новіков, І. І. Рагуліна. — К. : Алерта, 2010. — 584 с.

3. Сурніна К. С. Зобов'язання і кредиторська заборгованість, проблеми термінології і класифікації // Економіка: проблеми теорії та практики. Міжвузівський зб. наук. праць Дніпропетровського національного університету. Вип. 42. — Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2007. — С. 56–61.

Кузнецова Т. В.,

науковий керівник — **Кочетков О. В.,** к.е.н., доцент,
Луганський національний аграрний університет, м. Луганськ

КОНТРОЛЬ І АНАЛІЗ В УПРАВЛІННІ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ АПК

Перехід економіки до ринкових умов господарювання обумовив потребу реформування аграрних підприємств на приватних засадах.

У сучасних умовах значно ослаблено функції державного контролю за діяльністю сільськогосподарських підприємств, які обмежуються контролем за сплатою податків, використанням бюджетних коштів, що виділяються державою сільськогосподарським товаровиробникам, та контролем діяльності підприємств за завданнями правоохоронних органів. Триває тенденція до зниження ролі внутрішнього контролю як важливого чинника впливу на прийняття ефективних управлінських рішень у галузі [2].

Актуальним і проблематичним для сільськогосподарських підприємств є впровадження ефективного внутрішньогосподарського контролю. Значний вклад у становлення та розвиток контролю зробили відомі вітчизняні та зарубіжні вчені-економісти В. Д. Андрєєв, Е. А. Аренс, М. Ф. Базась, І. А. Белобжецький, М. Т. Білуха, А. В. Бодюк, В. В. Бурцев, Ф. Ф. Бутинець, Б. І. Валуєв, П. І. Гайдуцький, З. В. Гуцайлюк, Г. М. Давидов та ін. [1].

Стримуючим чинником поліпшення управління контролем, на наш погляд, є недостатня послідовність у реалізації принципів системного підходу, що проявляється в недосконалості правового регулювання організації та управління контролем, відсутність аналізу результатів і ефективності здійснюваного контролю, належного рівня зв'язків в існуючій системі управління економічним контролем, системи фінансування діяльності органів на рівні позавідомчого, відомчого й внутрішньогосподарського контролю [4].